

Temat: Schizma wschodnia

a) **Cel dydaktyczny:** ukazanie przyczyn i skutków podziału Kościoła w XI wieku.

b) **Cel wychowawczy:** wskazanie sposobów dążenia do jedności

Pomoce: karteczki, kartki A4, cos do pisania

Treść

1. Wstęp - Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

[Animator odmawia modlitwę]

Boże który mnie znasz po imieniu i kochasz miłością bezwarunkową, proszę, daj nam Twojego ducha Świętego, aby prowadził nas w czasie tego spotkania, dał zrozumienie Twojego Słowa i treści, jakie poznamy. Spraw, abyśmy umieli wprowadzać pokój i pojednanie tam, gdzie panuje rozłam. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. Amen

2. Treść właściwa

I. Widzieć

Na początek chciałbym aby każdy z was napisał na kartce swoją pierwszą myśl, która przyjdzie wam do głowy po usłyszeniu pytania:

- **Czym jest schizma?** Odpowiedź może być w formie dowolnej np. rysunku, wierszyka, mapki skojarzeń.

[Animator rozdaje karteczki i długopisy, po upływie ustalonego czasu (2minuty) – animator zbiera kartki z przemyśleniami]

- **Czym zatem, według Was jest schizma?** [animator odczytuje przemyślenia uczestników]

[schizma to rozłam, rozłąka, rozstanie, poróżnienie się]

Bardzo dziękuję za wasze wypowiedzi.

Usłyszeliśmy wiele waszych przemyśleń na temat ogólnego znaczenia schizmy, ale jednak zostaje niedosyt. Zobrazujmy sobie na przykładzie, jak wygląda schizma

Posłuchajcie historii o tym jak relacja dwóch osób uległa zmianie.

[Animator czyta opowieść]

Marta i Justyna, uczennice pierwszej klasy liceum, przyjaźniły się od przedszkola. W szkole podstawowej zawsze siedziały w jednej ławce. Inni, obserwując dziewczyny, nazywali je papużkami nierozłączkami. Aż tu nagle pojawił się w ich szkole nowy uczeń klasy pierwszej „c” – Michał. Bardzo spodobał się obu dziewczynom. Teraz miejsce dotychczasowej przyjaźni zajęła zażarta rywalizacja między Martą a Justyną. Pewnego razu, gdy cała trójka znalazła się na jednej imprezie szkolnej, Marta, widząc, że Michał ciągle tańczy z Justyną, wysłała mu wiadomość, w której wyjawiała sekrety, jakie w wielkim zaufaniu powierzyła jej przyjaciółka. Wkrótce informację o tej wiadomości dotarły do Justyny. Mimo, że Michał nie został chłopakiem żadnej z nich, przyjaźń między Martą, a Justyną przerodziła się we wzajemną wrogość.

[animator zadaje pytania :]

- **Co wiemy o Marcie i Justynie ?** [Były przyjaciółkami, papużki nierozłączki, ufały sobie, powierzały sobie tajemnice]

- **Co spowodowało zachwianie ich relacji ?** [W szkole pojawił się chłopak, który podobał się jednej i drugiej, przyjaźń zeszła na drugi tor, chłopak stał się ważniejszy od ich relacji]

- **Co się stało z przyjaźnią Marty i Justyny?** [przyjaźń nie przetrwała zamiast niej jest wrogość doszło do rozłamu do zerwania więzi]

Zerwanie tak bliskich relacji możemy nazwać schizmą. Schizma to rozłam czegoś, co było wcześniej niemalże jednością. Do takiego rozłamu jedności doszło w Kościele w XI wieku. Na dzisiejszym spotkaniu postaramy się odpowiedzieć na pytanie: **Czym jest schizma wschodnia?**

II. Osądzić

Do sporów w kościele dochodziło już od początku kościoła o czym dowiadujemy się z pierwszego listu Pawła apostoła do koryntian w którym używa takich słów

1 Kor 1, 10-13 „A przeto upominam was, bracia, w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa, abyście byli zgodni, i by nie było wśród was rozłamów; byście byli jednego ducha i jednej myśli.” „Myślę o tym, co każdy z was mówi: <<Ja jestem od Pawła, a ja od Apollosa; ja jestem Kefasa, a ja Chrystusa>>. Czyż Chrystus jest podzielony? ”

-Do kogo święty Paweł kieruje te słowa? [*Święty Paweł kieruje te słowa do pierwszych wspólnot (gmin) chrześcijańskich, do konkretnej gminy – Korynt*]

-Na jakim tle doszło do podziałów?

[*Na tle przynależności do stronnictwa, że jeden jest od Pawła drugi od Kefasa*]

-Dlaczego św. Paweł uważa takie postępowanie za złe? (*bo wszyscy pochodzą od jednego Jezusa Chrystusa, i Paweł wzywa ich do przezwyciężenia tego rozłamu, który niszczy Kościół*)

Jak widzicie już wczesny kościół borykał się z rozłame. Udało się utrzymać względną jedność do połowy XI wieku. Dopiero wydarzenia 1054 roku zapoczątkowały pierwszy, trwający do dziś, wielki rozłam w chrześcijaństwie, zwany schizmą wschodnią. Poprzedziły trwające od kilku wieków procesy przemian wywołane podziałem Imperium Rzymskiego z 395 roku. Od tego czasu zaczęły rywalizować ze sobą dwie stolice: Rzym i Konstantynopol. W zachodniej części panowała kultura oparta na języku łacińskim i obyczajowości rzymskiej, we wschodzie dominowały wpływy kultury i języka greckiego. Przełożyło się to również na pogłębiającą się coraz bardziej różnicę w sposobie przeżywania wiary. Świadczył o tym między innymi różny sposób sprawowania nabożeństw i mszy świętych, czy też rozumienia niektórych prawd wiary. Na Wschodzie duchowni mogli zakładać rodziny natomiast na zachodzie panował celibat (bezżeństwo). Bezpośrednią przyczyną rozłamu był konflikt między papieżem a patriarchą Konstantynopola. Jego powodem było to, że na terenie południowych Włoch zastąpione greckie zwyczaje liturgiczne łacińskimi. W odpowiedzi w Konstantynopolu zamknięto kościoły i klasztory, które nie chciały przyjąć obrządku greckiego. Misja legatów papieskich (papież Leon IX) z kardynałem Humbertem na czele, która miała rozwiązać konflikt, zakończyła się fiaskiem(niepowodzeniem). Kardynał Humbert obłożył kłatwą patriarchę Konstantynopola(Michał Cerulariusz), a patriarcha odpowiedział tym samym wobec papieża. Dopiero w 1965 roku papież Paweł VI i patriarcha Konstantynopola Atenagoras I zdjęli z obu kościołów wzajemne kłatwy. Mimo podejmowanych prób pojednania, do dziś funkcjonują obok siebie dwa różne Kościoły: katolicki i prawosławny.

[*Animator dzieli uczestników na grupy i rozdaje kartki A4 i zadaje uczestnikom pytania*]

-kiedy dokonana się schizma wschodnia ? (1054 rok)

-gdzie znajdowała się stolica części wschodniej?(w Konstantynopolu)

-gdzie rozpoczęła się schizma wschodnia? (na południu Włoch)

-jakie były różnice między kościołem wschodnim a zachodnim? (sposób sprawowania liturgii, język, Celibat, rozumienie niektórych prawd wiary)

-jak nazywał się legat papieża Leona IX ? (kardynał Humbert)

-jak nazywał się ówczesny patriarcha Konstantynopola (Michał Cerulariusz)

-w którym roku zniesiono wzajemne ekskomuniki? (w 1965roku)

-Jakie były tego skutki? [ekskomunika obu głów Kościołów na siebie wzajemnie w 1054 .]

(Animator prosi o zaprezentowanie swoich odpowiedzi przez grupy)

- Jak nazywają się działania podejmowane w celu przywrócenia utraconej jedności? (jest to ekumenizm)

Ekumenizm to dzieło pojednania i zjednoczenia Kościołów chrześcijańskich i samych chrześcijan.

Jakie było największe pragnienie Jezusa, od którego uzależnił wiarygodność wspólnoty uczniów?

(Animator lub wybrany uczestnik odczytuje fragment modlitwy arcykapłańskiej Jezusa z Pisma Świętego) „ Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili

jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś”

J 17,20-23

 -Za kogo prosi Jezus ?

[za apostołów i za ludzi którzy uwierzą ich słowu]

-w co ma uwierzyć świat ?

[że Bóg posłał Jezusa]

-co Jezus przekazał apostołom ?

[chwałę ,która otrzymał od Boga]

-co ma poznać świat ?

[że Bóg posłał Jezusa i umiłował uczniów tak jak Jezusa]

-Co było największym pragnieniem Jezusa ?

[jedność we wspólnocie Kościoła]

-co przeszkadza w przyjęciu orędzia o Jezusie ?

[podziały wśród wierzących]

Jak widzicie Jezus , znał naturę ludzką i wiedział, że wśród wierzących w niego dojdzie do rozłamów. Dlatego będąc jeszcze tu na ziemi już prosił za nami – tymi którzy uwierzyli słowu apostołów. Kościół ma być nierozdzielalną wspólnotą ludzi wierzących w Jezusa którego posłał Bóg.

III. Działać

 Ważne jest, żeby dążyć do jedności chrześcijan, ale my nie jesteśmy na tej drodze w stanie wiele zdziałać w skali globalnej – na pewno możemy się modlić o zjednoczenie wyznawców Chrystusa. Ważniejsze jest to, co jesteśmy w stanie zrobić, aby chrześcijanie byli zjednoczeni. Zastanówmy się wspólnie:

 -W jaki sposób możemy się przyczynić do jedności we wspólnocie Kościoła?

(Animator zaprasza uczestników do koła po czym mówi teraz każdy kto dostanie włóczkę w swoje ręce podaje swój pomysł)

[szanować się nawzajem w klasie, wspierać się i nie wykluczać na podwórku]

[należać do grupy formacyjnej np. schola, RAM, oaza, itp.]

[organizować w ramach tych grup spotkania, wycieczki, przedstawienia, drogi krzyżowe, jasełka i inne]

[zacieśniać więzi w tych małych wspólnotach i wychodzić do potrzebujących, organizować zbiórki charytatywne]

Jak sami słyszycie ważne jest, aby najpierw tworzyć jedność we własnym środowisku rówieśniczym. Zaczynaj tworzyć jedność najpierw wśród kolegów i koleżanek. Zawalczmy o jedność w naszej wspólnocie parafialnej, szanujmy się nawzajem i wspierajmy w dobrym, a upominajmy, gdy błądzimy.

W jaki sposób możemy trwożyć/budować jedność?

(Poprzez otwartość, umiejętności słuchania innych, wymianę myśli, budowanie więzi przyjacielskich w miejscu źle pojętej rywalizacji)

Moi drodzy dziękuję wam za dzisiejsze spotkanie. Mam nadzieję że Duch Święty, którego prosiliśmy o działanie w naszej grupie, rozpałi wasze serca na dłużej pragnieniem budowania jedności w Kościele. Jak widzicie nie jest to sprawa tylko dla księży i biskupów czy dorosłych. Musimy zacząć od samych siebie. My młodzi mamy dawać siebie Kościołowi. Niech każdy patrząc na ciebie i widząc twoje działanie pomyśli, że też chce być częścią wspólnoty, do której ty należysz.

3. Hasło spotkania

4. Piosenka spotkania

„Abyśmy byli jedno, podajmy sobie ręce”

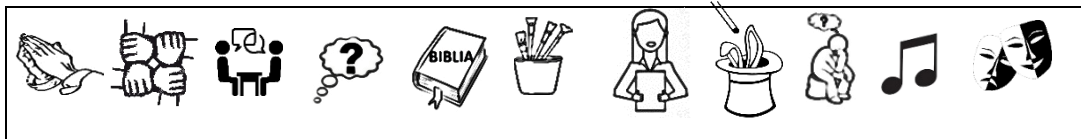
5. Zadanie apostoelskie

Napisać modlitwę i modlić się nią codziennie

6. Modlitwa na zakończenie

pomódlmy się modlitwa Jezusa (uczestnicy mają tą modlitwę na wcześniej przygotowanych kartkach

załączniknr.1)

Załącznik nr.1:

„ Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat po-znał, żeś Ty Mnie posłał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś”